

॥८॥९॥ दददित्यर्थः भयाचतो भयाचमानां उपागच्छन्समीपमुपसर्पन् दद्यान्धनादीनददद्दाताभवेतिवोधः ॥१०॥११॥१२॥ १३॥ अर्थमिति सोऽहरणात्वाभिन्नागतेरास्याभीनित्याचया
निष्प्रोवालेकेभ्य आनाप्रदेशीनमुद्धरणं तस्मिन् हितान् अतएव दारास्तेषां प्रतीक्षंतदत्कर्त्तुं ॥१४॥ एषेते विततो यज्ञस्ति प्रागुक्तं यज्ञं सवनत्रयकल्याणव्याचष्टे अन्तर्नीत्यादिना ॥१५॥१६॥१७

तपसादीप्यमानास्ते देहेयुः पृथिवीमपि ॥ अप्रूज्यमानाः कौरव्यपृजार्हास्तथाविधाः ॥८॥ प्रूज्यादिज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्विताः ॥ तेष्व्यः प्रूजोऽप्रयुजी
था ब्राम्हणो भ्यः परंतप ॥९॥ ददद्दहुविधान् दायानुपागच्छन् नयाचनो ॥ यदग्निहोत्रे स्फुटं ते सायं प्रातर्भवे फलं ॥१०॥ विद्यावेदव्रतवतितद्दानफलमुच्यते
विद्यावेदव्रतस्मातानव्यपाश्रयजीविनः ॥११॥ गूढस्वाध्यायतपोसो ब्राम्हणाः संश्रितव्रतान् ॥ कृते रावसर्थे ह्यैः संप्रेष्यैः सपरिच्छदैः ॥१२॥ निमंत्रयेथाः
कौरव्यकौमेश्वान्येर्हि जौत्तमान् ॥ अपि ते प्रतिगृणहीषुः श्रद्धोपेतं युधिष्ठिर ॥१३॥ कार्यमित्येवमन्वाना धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ अपि ते ब्राम्हणाः कृत्वा
गताः सोऽहरणा नृगृहान् ॥ येषां दाराः प्रतीक्षंतं ते पर्जन्यमिव कर्षकाः ॥ अन्तानि प्रातः सवने नियता ब्रम्हचारिणः ॥१५॥ ब्राम्हणास्तातमंजानास्त्रेता
ग्निप्रीणयं त्यक्त ॥ माध्यंदिनं ते सवनं ददतस्तातवर्तनो ॥१६॥ गोहिरण्यानिवासांसि ते नैन्द्रः प्रीयतांतव ॥ तृतीयं सवनं ते वै वैश्वदेवं युधिष्ठिर ॥१७॥
यदेवैभ्यः पितृभ्यश्च विप्रेभ्यश्च प्रयच्छसि ॥ अहिंसा सर्वभूतेभ्यः संविभागश्च भागदात्राः ॥ दमस्त्यागो धृतिः सत्यं भवत्यवभृथार्यते ॥ एष ते विततो यज्ञः
श्रद्धापूतः सदक्षिणः ॥१९॥ विप्रिष्टः सर्वयज्ञानां नित्यं तात प्रवर्तनो ॥२०॥ इति श्री अनु० आनुशा० दान० षष्ठितमोऽध्यायः ॥६०॥ ॥६१॥
युधिष्ठिर उवाच दानं यज्ञः क्रिया चेह किं स्वित्रेत्यमहाफलं ॥ कस्य ज्यायः फलं प्रोक्तं काहृदोऽप्यः कथं कदा ॥१॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं यथा तथ्येन
भारत ॥ विद्वन्निज्ञासमाना यदानधर्मान् प्रचक्ष्वमे ॥ अंतर्वेद्योऽवयहर्त्तुः श्रद्धया चानुवृत्तः ॥ किं स्विन्नेः श्रेयसं तात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥३॥
भीष्म उवाच सौंदर्यं कर्म क्षत्रियस्य सततं तात वर्तते ॥ तस्यैव तानि कर्मदानं चेवैव पावनं ॥४॥ ननु पापकृते राज्ञां प्रतिगृणंति साधवः ॥ एतस्माद
कारणाद्यदौर्ग्यं नेद्राजा सदक्षिणैः ॥५॥ अथ चेत्प्रतिगृणहीयुर्देद्यादहरहर्नृपः ॥ श्रद्धाभास्थाय परमां पावनं ह्येतदनुत्तमं ॥६॥

॥१९८॥१९९॥२०॥ इति अनुशासनपर्वणिने लंकंडीयिभारतभाष्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥६०॥ ॥६१॥ दानमिति यज्ञः क्रियेत्येकं यज्ञरूपा क्रियेत्यर्थः काहृदोऽप्योदानं कथं यज्ञ
क्रियेति कहेत्युभयत्र संवेद्यः ॥११॥२॥ आनुशास्यतो बहिर्वेद्योदानं ॥३॥४॥ यज्ञाहंमस्या धिभ्यं वर्णयति नस्ति विद्याभ्यो ॥५॥ एतदानम् ॥६॥